

Mgr. Ing. arch. Marek Dolejš
advokát
evidenční číslo ČAK 14418
sídlo Václavské náměstí 828/23
Praha 1 – Nové Město, 110 00
tel.: +420 775 25 27 36
e-mail: md@akddk.cz
identifikátor DS: rmriy6p

Městský soud v Praze
datová schránka snkabbm

Ke sp. zn.: **57 T 4/2016**

V Praze 11. září 2017

Obžalovaná: **Radka Pavlovská**, nar. dne 4. září 1984, bytem Nad Palatou 2673/16, 150 00
Praha 5 – Smíchov; datová schránka *qsiareu*

obhájce: Ing. arch. Mgr. Marek Dolejš, advokát ev. č. 14418,
se sídlem Václavské náměstí 828/23, Praha 1, 110 00
datová schránka *rmriy6p*

datovou schránkou

Písemné vyhotovení závěrečné řeči obhájce

Vážená paní předsedkyně, vážení přisedící, vážený pane státní zástupce,

chtěl bych navázat na kolegy obhájce a na předchozí část závěrečných řečí tak, že souhlasím s tím, co tady bylo řečeno. Přestože jsem zde nebyl přítomen, větší část závěrečných řečí kolegů jsem četl.

Nejprve bych se vyjádřil obecně a následně se budu věnovat hodnocení ve vztahu ke klientce.

I. nahrávky formálně (nepřezkoumatelnost povolení sledování osoby a věci; chybí jakékoliv důvody či indicie pro jejich povolení)

K nahrávkám získaným na základě rozhodnutí soudce Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014 obhájce opakovaně uvádí, že jsou procesně nepoužitelné, neboť byly získány v rozporu se zákonem. Rozhodnutí soudce o povolení odposlechů totiž neobsahuje zákonné náležitosti a není odůvodněno skutkovými okolnostmi, ale nepravdivými smyšlenkami.

Obhájce pochopitelně nikterak nezpochybňuje, že je v pravomoci soudce, aby v trestním řízení vedeném pro zvláště závažný zločin teroristického útoku bylo rozhodnuto o povolení odposlechů. Je ale třeba, aby takové rozhodnutí splňovalo náležitosti. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 4 Pzo 10/2015 „*v příkazu musí být mimo obecných náležitostí uloženo provedení odposlechu a záznamu příslušného druhu telekomunikačního provozu a podle výslovného znění ustanovení § 88 odst. 2 tr. řádu zde musí být uvedena: uživatelská adresa či zařízení, a to včetně telefonního čísla, osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, trestný čin, pro nějž se vede trestní řízení, doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu prováděn, která nesmí být delší než čtyři měsíce. V odůvodnění pak musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu odůvodňují (včetně doby jeho trvání), dále zde musí být uveden účel odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a také vysvětleny důvody, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztíženo, příp. odůvodněna i délka doby trvání odposlechu a záznamu příslušného druhu telekomunikačního provozu.*“ (zvýraznění provedl autor tohoto podání).

Podstatná část těchto zákonných požadavků není v rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014, dodržena. Jedná se zejména o následující:

- a) požadavek na odůvodnění subsidiarity – tedy proč nebylo možné podstatné skutečnosti zjistit jinak. Pouhé konstatování, že „dosud využitými zákonnými prostředky nebylo možno dostatečným způsobem rozkrýt tuto nebezpečnou skupinu“ je smyšleným konstatováním, ale není důvodem, proč by tomu mělo být tak. Před 1.11.2014 orgánům policie zjevně nevadilo, že se do „zájmového prostředí“ snaží nejpozději od června 2014 infiltrovat na základě povolení odposlechů a sledování osob a věcí ve zcela odlišné kauze vedené; obhájce proto nerozumí, proč po 31.10.2014 náhle nastala potřeba se v zájmovém prostředí pohybovat jako agenti. Každopádně v usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014, toto odůvodnění zcela chybí, a již jen proto je nezákonné.
- b) usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014 je založeno na smyšlenkách, a nikoliv na hodnocení skutkového stavu. V usnesení se nikde nehovoří, že by líčení skutků bylo založeno na nějakých důkazech. Tyto důkazy se nenachází v trestním spise, nebyly předloženy soudu (až by to jistě obžaloba uvítala), a je proto třeba uzavřít, že neexistují. V usnesení se útok na vlak popisuje ve velkých podrobnostech - včetně například toho, že na vlak má útočit v říjnu až listopadu 2014 již existující skupina 6 osob s vnitřní organizací s přesným popisem způsobu provedení útoku – přičemž tyto konkrétní podrobnosti nejsou ani

před soudem podepřeny žádnými skutkovými zjištěními. I samotní agenti vypověděli, že **ani v dubnu 2015 (tedy 6 měsíců po vydání předmětného usnesení) neexistoval přesný plán útoku, neexistovala domluva o tom, jak bude útok proveden, a organizovaná skupina se skládala jen z agentů VO0101, VO0105, a obžalovaných Sovy a Ignačáka. Je tedy zjevné, že tvrzení státního zastupitelství o tom, že již existuje skupina 6 osob plánující útok, bylo nepravdivé. Pokud tedy soud na základě této záměrně nepravdivé informace (navíc nepodložené důkazy) rozhodl, jeho rozhodnutí je nezákonné.** V tomto směru se odkazuje především na výslech agenta VO0101 dne 3.10.2013, strana protokolu 21-22, zejména na část, kde agent vypovídá: *Znamená to, že v okamžiku, kdy se zakopávaly ty demižony, se s žádným konkrétním vlakem nepočítalo? Tak na schůzkách se probíraly vlaky, které by mohly jet, hovořilo se o tom, že by měl být nějaký transport na, tuším, Bahna, ale o konkrétním vlaku, který pojede v konkrétní den a konkrétní hodinu, se nemluvilo. Mluvilo se o tom, že pokud by nejel vlak s vojenskou technikou, tak by se cílem toho útoku stal vlak s vozidly.* Ještě závažnější pochybnosti se pak podávají z výpovědi agenta VO0105, který dokonce v hlavním líčení dne 4.10.2016 několikrát změnil svoji verzi o tom, jak měl být útok (přesně popsán v listopadu 2014!) naplánován. Podle agenta *„Pořád jde o ten konkrétní postup při útoku, jak jste ho popsal ve své výpovědi: „K samotnému příchodu na místo útoku Petr vydal jasné pokyny, že se musíme dostavit každý sám za použití více dopravních prostředků bez mobilních telefonů s dostatečným časovým předstihem, a to z důvodu možného dohledání stop, které bychom mohli zanechat.“ To je pravda? Ano, toto bylo probíráno na více schůzkách, byly k tomu dány pokyny, také byla verze, že dva lidé budou stát ještě před tunelem a pomocí vysílaček nebo telefonu by dali informaci o tom konkrétním vlaku. Tady došlo k roztržce mezi Ignačákem a Sovou s tím, že by mohlo dojít k dekonspiraci nebo zachycení nějakého radiového nebo telefonního signálu, tudíž to bylo zrušeno, a měl skutek proběhnout tak, jak jste četla.* I z výpovědi samotných agentů je tedy zjevné, že tvrzení státního zastupitelství – doslovně převzaté do závěrů Okresního soudu v Mostě – o tom, že již v listopadu 2014 existoval jasný plán útoku a organizovaná skupina jej připravující, je a bylo smyšlené.

Závěrem pak obhajoba poukazuje i na skutečnost, že usnesení okresního soudu v Mostě je jen doslovně převzatým textem podnětu policejního orgánu k povolení operativně pátracích prostředků, následně převzatého i do návrhu státního zastupitelství k povolení OPP. Tuto praxi by obhajoba ani tolik nevyčítala, pokud by nicméně usnesení o povolení OPP netrpělo vadami shora uvedenými, a to právě proto, že soud v tomto usnesení jen opsal návrh státního zástupce, aniž by jej přezkoumával. Tuto praxi podrobně kritizuje rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp.zn. 6 TO 107 / 2015, podle kterého *„...okresní soud ve všech případech toliko zcela nekriticky převzal názor státního zástupce z podaných návrhů (jak je zřejmé z fakticky doslovného zkopírování návrhů státního zástupce vždy jen s doplněním příslušných návětí tak, aby bylo zřejmé, že jde o rozhodnutí soudu) , které však též obsahovaly jen popis skutkových okolností a obecné konstatování, že prostřednictvím odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu lze zjistit skutečnosti významné pro trestní řízení ..., což je však všeobecně použitelný argument u jakékoli skupinové a byť jen minimálně dopředu promyšlené trestné činnosti.* Přesně těmito vytýkanými vadami přitom usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014, trpí, když v něm chybí odkaz na jakékoliv zjištěné skutkové okolnosti – jedná se jen o soubor domněnek, které nejsou v trestním spise ani ve skutečném světě podpořeny žádnými důkazy. Zejména se jedná o tom, že:

- a) neexistují, nebyly opatřeny a tím méně Okresnímu soudu v Mostě předloženy **důkazy o tom, že by příprava útoku na vlak souvisela s útoky na policejní automobily** a mýtné brány. Přitom z usnesení Okresního soudu v Mostě se toto

podává jako prokázaný fakt, který má zdůrazňovat naléhavost nebezpečí. Žádný takový důkaz se v trestním spise dosud nenachází, v řízení nebyl proveden, a je proto zjevné, že neexistuje a tím méně neexistoval v době rozhodování Okresního soudu v Mostě. Obhajoba se pochopitelně nedomnívá, že Okresní soud v Mostě měl mít v době rozhodování jistotu o tom, že obžalovaní jsou propojeni s pachateli žhářských útoků na mýtné brány a policejní automobily – **pokud ale ve svém rozhodnutí tvrdí, že je toto prokázáno, měl o tom mít alespoň nějaké důkazy či indicie. Tyto ale neexistují**, a proto je rozhodnutí Okresního soudu v Mostě založeno nikoliv na skutkovém hodnocení, ale na nadějích či domněnkách policejního orgánu a veřejné žaloby. Takový postup je nepřijatelný a nezákonný.

- b) neexistují, nebyly opatřeny a tím méně Okresnímu soudu v Mostě předloženy **důkazy o tom, že by příprava útoku na vlak byla jakkoliv propojena s orgány mezinárodního terorismu (ohňové buňky, SRB, CCF/IRF a další), či že by obžalovaní měli speciální úmysl ohrožovat politické zřízení republiky jiným způsobem.** Jelikož je řízení vedeno o přípravě trestného činu teroristického útoku, je požadován speciální teroristický úmysl obžalovaných. Dosud jediná indicie, kterou veřejná žaloba před soudem prezentovala na potvrzení domnělého propojení obžalovaných se Sítí revolučních buněk a mezinárodním terorismem, bylo prohlášení podepsané SRB na solidaritu s obžalovaným Ignáčákem, vydané poté, co byl obžalovaný vzat do vazby. Obhajoba se od tohoto prohlášení opakovaně distancovala, **podstatné v této věci nicméně zůstává, že ve spise se nenachází žádný důkaz ani indicie o tom, že v době rozhodování Okresního soudu v Mostě mohl tento soud na podkladě nějakého zjištění uzavřít, že obžalovaní mají speciální teroristický úmysl či jsou dokonce napojeni na orgány mezinárodního terorismu.** Je proto zjevné, že i v této části je odůvodnění Okresního soudu v Mostě zcela smyšlené.

Ze všech důvodů shora uvedených se obhajoba domnívá, že usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 29. října 2014 pod čj. D 1/2014 je nezákonné a důkazy získané na jeho základě nejsou procesně použitelné.

II. Obžalovaná Radka Pavlovská

II. 1 Dále se vyjádřím pouze ve vztahu k obžalované k mojí klientce Radce Pavlovské.

Obžaloba tvrdí, že – cituji: „ v místě svého bydliště... se minimálně od září 2014 do současné doby opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů účastnila schůzek, na kterých byl plánován a připravován organizovanou skupinou teroristický útok..., kdy tato skupina v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou a sociální strukturu České republiky připravovala provedení útoku za použití zápalných lahví obsahující zápalnou slož tak, aby vzniklý požár zničil nebo alespoň poškodil ve větší míře dopravní systém a cizí majetek s cílem ohrozit bezpečnost dopravního systému a vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu a byli srozuměni s tím, že mohou svým jednáním způsobit přerušeni dopravy ve větším rozsahu a ačkoliv se Radka Pavlovská hodnověrným způsobem dověděla, že PS, MI a AŠ, připravují spáchání teroristického útoku, tento připravovaný trestný čin žádným způsobem nepřekazila,

tedy dle obžaloby: hodnověrným způsobem se dozvěděla, že jiný připravuje trestný čin teroristického útoku a spáchání takového trestného činu nepřekazila.“- konec citace

V takovém případě (aby byla prokázána vina klientky) by z provedeního dokazování mělo mimo jiné vyplynout:

1. skutečnost, že se na předemětných schůzkách plánovalo narušení základní politické, hospodářské a sociální struktury České republiky,
2. skutečnost, že právně na takových konkrétních schůzkách byla RP přítomna,
3. skutečnost, že se RP na těchto schůzkách (případně jinde) **důvěryhodným způsobem** dozvěděla **konkrétní informace** o plánování narušení základní politické, hospodářské a sociální struktury České republiky.

Důkazy, které pravděpodobně dle obžaloby měly výše uvedené prokazovat, byly jednak výsledky utajovaných svědků – agentů, dále předložené nahrávky a dle textu obžaloby i plánek bytu obžalované.

Mám za to, že vina obžalované (klientky) nebyla prokázána.

Jak uvedla klienta na počátku hlavního líčení, obsahu schůzek, které probíhaly mezi agenty a obžalovanými MI a PS nevěnovala žádnou pozornost, od PS měla informaci, že vůči agentům má podezření, že jsou možná od policie nebo od BIS. Dále samotní agenti vypověděli, že v případě hnutí VAP se jedná se hlavně o lidi, kteří se vzájemně velice dobře znají, hnutí má také dle agentů systém, podle kterého jsou noví lidé postupně dlouhodobě prověřováni a teprve podle stupně prověření jsou jim potom sdělovány různé důvěrné informace.

Konkrétně agenti uvádí, že se s obžalovanými seznámili na sousedských slavnostech, následně se s PS sešli na Strahově a pak v bytě obžalované RP, kde dle agentů jim PS měl říci o útoku na vlak.

Na jedné straně tedy agenti vykreslují hnutí VAP jako skupinu, která důsledně testuje nové členy, má velice přísná pravidla ve vztahu k bezpečnosti (např. nepoužívání mobilů atd.) a obecně je velice opatrná, dle výpovědi agenta VO 0105 z hlavního líčení prověření osob probíhá ze strany hnutí v dlouhém časovém úseku a na druhé straně však agenti vypovídají, že PS, který se v hnutí pohybuje cca 30 let a zná z této scény spoustu lidí, si vybere dva agenty, které viděl cca 4x nebo 5x - tedy v podstatě je vůbec nezná dělí a těmto neznámým osobám sdělí – podle agentů - reálný plán na provedení teroristického útoku. Taková výpověď agentů nedává žádný smysl, jednak je rozporná, není vůbec logická a není důvěryhodná. Naopak už jen z výpovědi samotných agentů se nabízí jednoduché vysvětlení, že byli podrobeni zkoušce, testování, zda skutečně patří k policii nebo nepatří. Nic ze sdělení ohledně útoku na vlak nebylo ze strany obžalovaných míněno vážně. A přesně v tomto duchu se vyjádřila i obžalovaná RP a také přesně z tohoto důvodu nevěnovala debatám o útoku žádnou pozornost. Konečně to vyplývá i nahrávek, ze kterých je zřejmé, že RP se k diskusím o útoku nikdy nijak nevyjadřuje.

II. 2. Dále bych se rád vyjádřil k některým konkrétním důkazům ve vztahu k obžalované RP:

Na začátku se opět odkazuji na kolegy obhájce a uvádím, že souhlasím s tím, že agenti překročili zákaz aktivního podílu orgánů činných v trestním řízení na předemětném skutkovém ději a od okamžiku takové jejich aktivní účasti je nutné na skutek hmotně právně pohlížet jako na beztrestný čin. Tedy ve vztahu k obžalované RP neexistuje trestný čin, který by mohla nebo měla překazit.

Také souhlasím s tím, že povolení operativně pátracích prostředků – použití agentů byla nedůvodná a nepřezkoumatelná. Navíc mám za to, že způsob, jakým byli agenti vyslechnuti v této konkrétní kauze – tedy jako utajovaní svědci, je porušením práva na obhajobu.

I přes výše uvedené se k i takovým důkazům ještě stručně vyjádřím:

II. 2.1 K výpovědi agentů

Dle výpovědi agentů měly předemtné schůzky probíhat jednou za 10 dní, jednou za týden.

Cituji výpověď agenta VO 0101 z hlavního líčení:

*Ty samotné schůzky v bytě Na Palatě probíhaly většinou ve všední dny, časově to vycházelo většinou pátá, půl šestá, někdy půl sedmá podle toho, jak jsme se domluvili. Probíhalo to většinou tak, že jsme se nejdříve sešli my, což byl agent Robert, já, Petr Sova, Martin Ignačák, a probírali jsme si ty své věci ohledně vlaku a útoku. V době, kdy tam už bydlela Saša Ščambová, tak v několika případech u toho také byla, ale nedokážu dnes říci, jestli jsme zrovna probírali směsi nebo samotné zapálení. **Vzhledem k tomu, že tam bydlela i Radka Pavlovská, která v tu dobu se většinou vracela z práce, tak u nás v několika případech také seděla. Vždycky přišla, buď si udělala večeři, nebo si vzala notebook, sedla si k nám do pokoje a seděla tam.** - konec citace*

Tedy dle agenta měla být Radka Pavlovská přítomna na schůzkách pouze **v několika případech.**

Dle výpovědi agenta byla důvodem její přítomnosti skutečnost, že v bytě bydlela a v době těch několika schůzek, u kterých měla být přítomna, se akorát vracela z práce.

K mému dotazu, zda záležitosti kolem vlaku byly probírány na každé schůzce, odpověděli oba agenti při hlavním líčení, že nikoliv.

Na dotaz, kterých konkrétních debat a které konkrétní dny byla na schůzkách přítomna obžalovaná RP odpověděl agent VO 0101 – cituji : „**opravdu si nevzpomenu, kterých konkrétních debat se zúčastnila, na to nedokážu odpovědět**“ - konec citace.

Agent VO 0105 na stejný dotaz uvedl: „... **schůzek bylo tolik a slečna Pavlovská se jich účastnila nepravdělně a, jak jsem uvedl, v nepravdělnou dobu, nebylo to od začátku, někdy to bylo v průběhu. Opravdu to nejsem schopen konkretizovat**“ - konec citace.

Tedy z provedených důkazů vyplývá, že záležitosti kolem vlaku se probíraly jen na některých schůzkách.

Radka Pavlovská byla dle výpovědi agenta přítomna na schůzkách **pouze v několika případech.** Podle druhého agenta to bylo navíc nepravdělně a těchto několika schůzek neúčastnila ani od začátku, ale přicházela později z práce. Agenti navíc shodně uvádí, že si nepamatují, jakých konkrétních debat se RP účastnila. Dále si agenti vzpomínají, že obžalovaná RP na těchto schůzkách nic neříkala a nijak aktivně do nich nezasahovala.

Potom ovšem vůbec není zřejmé, z jakých důkazů by bylo možné dovodit, že se obžalovaná mohla **hodnověrným způsobem** dozvědět o přípravě útoku na vlak.

Také a to je ještě důležitější v žádném případě nebylo prokázáno, že by se RP účastnila schůzek, na kterých by se probíralo narušení nebo zničení základní politické, hospodářské a sociální struktury České republiky.

Nevyplývá to z provedených nahrávek, navíc to nevyplývá ani z výpovědi agentů. K dotazu obhajoby k agentovi VO 0101, jak obžalovaní předjímalí, že ten útok ovlivní ústavní zřízení? Odpověděl agent, že to není otázka pro něj.

Pokud by se o obžalování bavili o zničení nebo narušení ústavního zřízení, plánovali by to, agenti by o tom jistě vypověděli.

Bez toho by ovšem RP nemohla vůbec usoudit, že by se v případě shození dvou zápalných lahví mohlo jednat o narušení nebo zničení základní politické, hospodářské a sociální strukturu České republiky.

Ve vztahu k obžalované zcela chybí subjektivní stránka nepřekažení trestného činu, neboť nebylo prokázáno, že by RP mohla usoudit **z okolností, o kterých se dozvěděla, že se připravuje teroristický útok.**

II. 2.2 Nahrávky ve vztahu k obžalované RP

Ve vztahu k nahrávkám ze sledování osob a věcí (a nahrávkám pořízených agenty) bych chtěl uvést, že jsem se snažil pozorně poslouchat a musím konstatovat, že téměř na žádných nahrávkách, které zde byly přehrány, obžalovaná nic neříká. Na většině nahrávaných schůzek nebo jiných situací není obžalovaná vůbec přítomna.

Vůbec z žádné nahrávky také nevyplývá, že by se RP mohla dozvědět nebo, že by mohla usuzovat na to, že se ostatní snaží narušit nebo zničit politické, hospodářské a sociální strukturu České republiky.

Naopak z jedné nahrávky je zřejmé, že agenti ve vztahu k RP nepravdivě vypovídali a podle mého názoru záměrně zkreslili své výpovědi.

Cituji výpověď agenta VO 0101 z hlavního líčení:

*Vzpomínám si, že Radka Pavlovská při předávání lahví na zavařeniny, které si Petr Sova vyžádal, říkala „Pozor kluci, **at' si nepopálíte ruce, packy**“ nebo tak nějak to říkala, takže zřejmě věděla, kam jedeme a co jdeme dělat.*

Cituji výpověď agenta VO 0105 z hlavního líčení:

*Petr Sova bral nějaké lahve, něco pronesl, že „nemůže nějaké věci najít, Radka mu šla pomoci a podávala mu nějaké sklenice a během toho pronesla větu, že **máme dávat pozor, at' si nepopálíme tlapky, packy, něco takového**. My jsme se tomu zasmáli, sbalili se batohy a potom jsme odcházeli z bytu.*

Naproti tomu ovšem z přehrané nahrávky jednoznačně vyplynulo, že RP ve skutečnosti říká – cituji z přehrané nahrávky: „**hlavně si neporaníte tlapky**“ a navíc to říká v situaci, kdy si PS bere tenkostěnné sklenice, o kterých se baví, že mohou lehce prasknout.

Ve skutečnosti se tedy jednalo o situaci, kdy si PS bral do ruky křehkou sklenici a RP mu říkala, at' si dá pozor a neporaní se, v tom smyslu, že sklenice může lehce prasknout a mohl by si o ni pořezat ruce.

Je absolutně zřejmé, že oba agenti vypovídali záměrně nepravdivě. Namísto slova neporanit oba dva uvedli, že si cca po více než dvou letech přesně „vzpomínají“, že obžalovaná RP řekla, at' si nepopálí tlapky. Slovo nepopálit jednoznačně souvisí s ohněm a agenti z toho dovozují (včetně státního zástupce), že obžalovaná musela vědět o útoku.

Je nemožné, aby si bez předchozí dohody oba agenti náhodou „vzpomněli“ po cca dvou letech na jiné slovo nebo aby oba shodně zaměnili slovo neporanit za slovo nepopálit. Agenty usvědčuje hlavně nahrávka, kterou si sami pořídili a následně jejich výslech, kdy k opakovaným dotazům obhajoby při hlavním líčení tvrdí, že si na slovo nepopálit bezpečně vzpomínají.

Agenti tedy nepravdivě svědčili a následně se obžaloba snažila prostřednictvím tohoto nepravdivého svědectví prokazovat vinu obžalované.

Mám za to, že výše uvedené je také důležité pro posouzení věrohodnosti svědků - agentů.

Pro úplnost bych v této souvislosti bych rád upozornil na judikaturu ESPL (viz zejména případy Doorson proti Nizozemsku ze dne 23. 6. 1996, van Mechelen a ostatní proti Nizozemsku ze dne 23. 4. 1997 a Birutis a ostatní proti Litvě ze dne 28. 3. 2002) i Ústavního soudu (viz nálezy ze dne 9. února 2006 sp. zn. III. ÚS 499/2004), že k odsouzení obžalovaného nemůže dojít výlučně a ani v převážné míře na základě výpovědí svědků, jejichž totožnost byla utajena.

II. 2.3 Ještě k poslednímu důkazu, který se týká RP, tedy k plánku bytu

Obžaloba tvrdí, že z plánku bytu je patrné, že pokud je v bytě někdo přítomen, tak slyší a vnímá vše, o čem se v bytě mluví. Mám za to, že je zřejmé, že tato úvaha není správná a tyto závěry z plánku nevyplývají.

Byt je dle výpovědi agenta VO 0101 velký cca 85 – 90 m², z dokazování vyplynulo, že v bytě byl na zemi koberec. Z dalších důkazů je zřejmé, že se jedná o byt v běžném bytovém domě. Podle mého názoru je tedy zřejmé (i z předloženého plánku), že pokud obžalovaná RP (nebo kdokoliv jiný) v bytě bydlí, nemůže slyšet všechno, co si kdo povídá v jednotlivých místnostech. Pokud by byl byt tak specifický, že by tomu tak bylo, předpokládám, že by obžaloba navrhla např. vyšetřovací pokus, prověrku na místě nebo ohledání, ovšem nic takového neučinila.

III. Závěrečný návrh

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji, aby soud obžalovanou Radku Pavlovskou zprostil obžaloby dle ust. § 226 odst. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhána.

Děkuji za pozornost.

Marek Dolejš, advokát